

4. Tark kohtomees.

Et Hommiko-maal paljo tarkust leitakse, sedda jo wannast teada. Mis meie nüüd läh-häme juttustama, öeldakse ka seäl sündinud ollewad.

Üks mees kaotas omma rahha kotti ärra, kus 700 hõbbe tükki rahha sees olli, ja toutas 100 hõbbe tükki sellele anda, kes kotti rahhaga jälle temma kätte piddi toma. Pea-gi pärrast sedda tüki üks aus mees temma jure, ütles: se kot on wiist sesamma, mis sa olled kautand; siin on so omma. Sedda ütles temma rõemsa süddamega ja lahke pallega, nenda kui üks õige inimenne, kes kawwalust ei rāgi, egga üllekohhut ei te. Teine olli ka rõmus, wöttis rahha tännoga wasto, hakkas luggema, agga luggedes kawwalusse noud wõtma; sest ta ütles issienneses: miks minna pean temmale ni paljo rahha andma? käl ma tean, mis ma teen.

Rahha olli nüüd loetud, ja seitse sadda hõbbe tükki olli terwelt laua peäl. Ma näen ütles siis inimenne leidja wasto) et omma leidist ja kottist ollete ärrawõtnud; kahheksa sadda hõbbe tükki rahha olli sees, agga nüüd ep olle enam kui seitse sadda. Teine, kes omma au ennam armastas kui rahha, ütles tõeste, et ta kotti nendasammoti leidnud, kui ta tedda kätte tonud, ja küsis toutud leidist. Teine ei tahtnud sedda anda, egga teine sellega rahhut olla, sellepärrast läksid siis kohtu. Kohtomoistja kulas peält, mis nemmad rākisid, et teine kahheksa sadda hõbbe tükki rahha ka-utanud, ja teine seitse sadda agga leidnud. Pärrast piddid mollemad Jummalala kalli nimme jures kiinitama, et nemmad selged töt rākinud. Hea käl, ütles siis kohtomoistja, sest et sa kahheksa sadda hõbbe tükki rahha olled ärrakautanud, ja sinna agga seitse sadda leidnud, siis on nähha, et se sinno rahha ei olle. Wõtta siis, ütles temma leidja wasto, wõtta, mis sa olled leidnud, ja hoi